

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3050/2018
06.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Зоране Делибашић, др Илије Зиндовића и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Вилић, адвокат из ..., против туженог Града Шапца, кога заступа Градско правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 25/18 од 19.02.2018. године, у седници од 06.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 25/18 од 19.02.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 25/18 од 19.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 3795/16 од 07.12.2017. године, ставом првим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади материјалну штету у износу од 6.400,00 динара на име стварне штете за угинулу козу, са законском затезном каматом од 19.05.2017. године, и на име измакле користи укупно 24.804,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца преко износа досуђених ставом првим изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужени накнади трошкове за добијање уверења од Полицијске управе Шабац у износу од 600,00 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужени накнади штету на име захтева за накнаду штете ван спора у износу од 6.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом петим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 94.351,00 динар са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у преосталом делу, као и у делу за законску затезну камату. Ставом седмим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 25/18 од 19.02.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у

ставу првом изреке у делу који се односи на накнаду стварне штете за угинулу козу, и у ставу седмом изреке. Ставом другим изреке, одбијена ја као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу шестом изреке. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке који се односи на накнаду штете на име измакле користи, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду материјалне штете у виду измакле користи за укупан износ од 24.804,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става петог изреке првостепене пресуде, тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 44.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док се преко овог износа захтев за исплату трошкова парничног поступка са припадајућом каматом одбија као неоснован. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом шестим изреке, тужилац је обавезан да туженом на име трошкова жалбеног поступка исплати 12.000,00 динара, док је преко овог износа захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка одбијен као неоснован.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14). Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Уз ревизију нису приложене другачије судске одлуке у вези примене одговарајућих одредаба Закона о комуналним делатностима и чл. 184. и 185. Закона о облигационим односима, у погледу чије примене постоји уједначена судска пракса. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

У тужби поднетој суду 27.09.2016. године, тужилац је тражио накнаду штете у укупном износу од 96.200,00 динара. Поднеском од 14.07.2017. године, тужба је преиначена на укупан износ од 104.200,00 динара, који је као вредност предмета спора унет у увод првостепене и другостепене пресуде.

С обзиром да се у конкретном случају ради о имовинско правном спору у коме вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Будући да се ради о посебној врсти поступка, прописаној главом XXXIII Закона о парничном поступку, у коме је чланом 479. став 6. искључено право на изјављивање

ревизије, не примењује се новелирана одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, по којој је ревизија дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић